

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Locato & Conducto. Consilium CCCXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

dictam Mariam ex contractu locationis; sed iure permittente incumbit pignori, quod ipsa Maria Actori pro cautione & securitate solvendæ mercedis & rebus Adriani Philippi sui concubini tradidit; ut constat ex testimonijs Rei, adeoque etiam ex ipsius propria allegatione: quia fatetur se syngraphum foeneratoris, de his annulis apud ipsum pignori datis, pro dicta cautione & securitate tradidisse: quod pro obligatione eorundem nodorum accipiendum est, l. Cum conflet C. Quæ res pign. oblig. poss. Ita ut si Maria non fuerit originaliter obligata pro hac pensione seu mercede: potuerit tamen pro ea etiam res suas pignori dare. Nemo enim prohibetur res suas pro alterius obligatione pignori dare aut alteri danti consentire, l. aliena de pignor. act. Eoque etiam est iustior in proposito dicti Actoris postulatio, quod ex nudo iure pignoris dumtaxat non habeat hos nodos; sed etiam iure liberationis: quod scilicet illos foeneratori obligatos pro decem florenis & quinque stufedis redemerit. Cum interim non constet, quod hi nodi ad dictam Mariam pertinuerint; sed evidens sit præsumptio fuisse dicti Adriani Philippi sui concubini; etiam si Maria probasset se illis per dictam Adrianam Philippi ornatas fuisse.

4. Quæ enim concubina apud concubinum habet, præsumitur ab ipso, & ad usum seu ornatum dumtaxat habere, Bald. in l. 1. m. 2. C. De natural. lib. franc. C. remensis singulari 6. incip. Tufcu, Catechismus Corta in memorabilibus dicti concubina: ita ut ex defectu dominij eorundem nodorum, non rectè illos vindicet, l. in rem de rei vind. Expulsio itaque seu coactio migrandi in persona dictæ Mariæ Pirot in tempestiva aut illicita dici non potest.

Alterum quod de impensis instructi stabuli ex pensione deducenda, seu in illam imputanda proponitur, minorem adhuc difficultatem habet: non enim licet conductori cum onere locatoris impensam facere in opus, quod tempore conductionis in domo vel fundo non invenit; aut illud pro arbitrio suo transformare. Ea enim sola per locatorem præstanda sunt, quæ ex communi usu rei præstari solent; non insolita, l. sed adde §. illud nobis de locati argum. l. æquissimum §. sed si aduam de usufructu. Cum igitur domus hac non ad stabulandum, sed habitandum sit locata, non tenebatur locator ea, quæ ad stabulum instruendum necessaria erant, suis impensis exhibere: atque ita per consequens non potest conductor eorum sumptus locatori imputare; sed satis ei debet esse, quod illa tollere potuerit. Sublatis itaque ijs, quæ difficultatem facere videbantur, expeditum est, non rectè pro parte Adriani Francisci peti restitutionem nodorum, non solutâ pensione; nec rectè contendere ad imputationem impensarum instructi stabuli: ideoque nisi Reus reliqua locationis seu mercedis solvere malit, Actori permittendum nodorum distractionem; Reo condemnato in expensis huius litis.

De Locato & Conducto.

S V M M A R I V M.

Fructus fundi quomodo sint obligati pro pensione.
1. Locatarius non tenetur qui à colono emittit.

2. Nemo ex alterius contractu rectè agn.
3. Conductor secundus non tenetur locatori priori.
4. Fructus fundi obligati qui percepit quomodo teneatur pro pensione.
5. Fructus fundi locati quomodo taciè sint obligati pro pensione.
6. Testium productio invalida, quæ parte adversa non citata facta est.
7. Terminus probandi assignatus à Iudice præcludit facultatem probandi post terminum.
8. Testes super interrogatorijs partis adversæ interrogari debent.

CONSILIUM CCCXXI.

EX duabus propositis causis conventus est Renerus Niergeukens, ad instantiam Domini Petri Colen huius causæ Actoris ut etiam ad illas idem Actor dixit se suam petitionem restringere; videlicet ob defractionem, & Rei accedentem promissionem sed neutra satis idonea est ad condemnationem Rei.

Nam prior, defractionis scilicet, nihil juris tribuit Actori; qui enim fructus sive stantes, sive à solo separatos, sive à fundo avectos à conductore emit, comparat, aut donatos accipit, nec pretij neque pensionis nomine, domino fundi priori locatori tenetur. Non pretij, quia ab eo non comparavit: ut enim actione ex empto non utitur, nisi qui emit, l. Ex emptor de act. empt. Ita nec ex vendito nisi qui vendidit. † Ut generaliter ex alterius contractu alius non agit, nec alius convenitur l. solventis de negot. gesti. l. Si strictum §. fin. in fine de novat. quia per liberam personam alteri obligatio acquiri non potest, l. 1. C. Per quas personas nob. acq. * Nec pensionis; quia nec secundus conductor, qui à priore conductore conduxit, pensionis nomine tenetur; nec secundus conductoris res in vecte tacti pignoris iure obligantur priori locatori, l. si in lege §. si colonus de locati; ut nec fideiussor pro priore colono seu conductore conveniri potest, ex capite secundi conductoris, l. Qui fideiussor eod. tit. Vnde aperte respondit Vlpianus, in l. Solutum §. Solutam in fine de pig. act. quod pactio, quam prior conductor cum secundo conductore facit, nulla ratione proficiat domino locatori; sed ex eo tantum priori conductori actio competit, l. stipulatio ista §. si stipulatur pers. item si quis locaverit de verb. oblig. & ibi Iason nu. 6. Male ergo conventus est Reus, ad solutionem pensionis, quam non ipse, sed Ioannes Amersfort promisit. Pensio etenim ratione conventionis, hoc est locationis & conductionis petiitur, non ratione solius perceptionis fructuum, quæ ex varijs causis contingere potest. Ita ut absurdè Actor contendat de defractionis nomine, ad pensionem, quæ nisi ex conventionione deberi non potest; & nec ab alio quam ab eo qui prior conduxit. * Et quamvis quis interdum conveniatur nomine fructuum, quos ex aliena re percepit; veluti rei vindicatione propositâ: ea tamen actio est directa ad fructus ipsos seu eorum æstimationem, l. Certum C. de rei vindic. quorum neutrum in hac causa Actor petit, nec, vellet, posset: ob id, quod huiusmodi fructus non extant, & Reus illos bonâ fide percepit, & columpserit. Ita ut cum non extent vindicari aut peti non possint, nec illorum æstimatio peti, d. l. Certum præsertim quia

quia Reus illos ex voluntate tam domini fundi, propter priorem locationem; quam prioris conductoris, propter venditionem perceperit; ideoque ad nullum genus restitutionis, aut solutionis Actor teneatur. Manente Actore salva sua actione dumtaxat contra priorem conductorem seu illius heredem; à quibus si vellet, suum consequi facile posset.

Neque hac in parte quicquam facit, quod fructus fundi censeantur obligati pro pentione, jure saltem taciti pignoris: quia hoc verum est, quamdiu sunt in possessione conductoris; non etiam cum alienati, seu aliter consumpti sunt. Tacitum enim hujusmodi pignus, neque alienationem, neque consumptionem prohibet, ut aperto jure definitum est, *l. est differentia p. in quib. caus. pign. ta. c. de contrah. lmo* etiam si expressa conventionem convenisset, quod fructus prædij pignori essent; non cogitur bonæ fidei possessor (qualis est in proposito Reus) illos restituere, *l. 1. §. cum prædium De pignoris*. Quod etiam consuetudine receptum ex parte Reus late probatum est. Cum interim verum sit Actor in hac causa utili Serviana seu hypothecaria actione non egisse: sic ut frustra à pignoris taciti consideratio alimatur.

Posterior quoque causa non iustificat intentionem Actoris: cum non constet de allegata promissione. Nam duo illi testes, qui illam asserere videntur, fidem non faciunt; tum propter exceptiones familiaritatis & aliarum causarum, eis obiectas; * tum ex eo, quod Reo non citato recepti & auditi fuerint: ex cuius citationis omissione, vitiantur testium recepta testimonia & sunt nulla, *c. 2. De testib.* Non enim invenitur in actis aliqua citatio ad testes, nisi diu post receptos & examinatos hos testes. Et denique ex eo, quod post lapsum terminum probandi sub prima & secunda dilatione, nondum obtento termino probandi sub tertia dilatione, recepti & examinati fuerint iidem testes. Terminus enim probandi sub prima & secunda dilatione concessus est 28. Augusti 1571. ad tres septimanas, quæ exierant 18. Septembris: Testes autem per Actorem producti, recepti & examinati sunt quinta Octobris sequentis postquam 26. ejusdem mensis Octobris primum concessus est terminus probandi sub tertia dilatione: quæ tertia dilatione pendente, Reus suos testes produxit octava Novembris tunc sequentis. * Ita ut duæ primæ dilationes Actor non profuit; quia illis pendebat, nullos testes produxit: neque sequens tertia, quia illam producendo testes prævenit; quod utique jure permissum non est, *Felin. & alij in c. Licet nu. 18. & 19. de præbend. Bald. conf. 33. Statuto cavetur nu. 5. vol. 5.* Terminus enim ab homine, hoc est à Iudice præscriptus includit tacitam exclusionem post lapsum termini; cum ad tempus permissum, censeatur post illud lapsum, negatum esse, *l. Actione §. itaque D. Pro socio. 7.* Quibus accedat aliud vitium, quod hi testes non sint interrogati aut examinati super interrogatorijs per Reum exhibitis, quod de jure fieri omnino debet, *c. Præsentium & ibi DD. De testib. lib. 6.* Et cessante nullitate hujusmodi productionis seu examinis testium; præsupposita quoque veritate verborum, quæ Actor à Reo prolata esse dicunt, Wamess. Tom. II.

cit; non potest tamen constitui in illis effectus obligatoris alicujus, ex qua Reus per Actorem conveniri possit. Nam confessio illa, quod avena sit nata in fundo Rei, hoc non continet; nec ex eo inferri potest recognitio obligationis alterius, quam quæ domino locatori adversus suum conductorem competit: quæ non contingit Reum, sed Joannem van Amersfort, seu ejus heredem: cum hoc requirat conductoris natura, ut ex alieno fundo fructus percipiantur, cum rei propriæ locatio non consistat, *l. Neque pignus De reg. jur.* Sed nec illa verba, *Ego non solvam vidua Joanne Amersfort nisi intelligam te prius esse contentum*, promissoria nec obligatoria sunt, sed tantum assertoria, dependentia ex voluntate Rei, quam mutare potuit, cum Actore obligatus non fuerit. Ita ut sit simplex dictum, quod verbatenus pronuntiatur nudoque sermone finitur; hoc est per formalem promissionem non concluditur; ideoque obligationem non parit, *l. sciendum §. dictum De ad. l. cuncto.* Cum alioqui sine causa futura fuisset hujusmodi promissio; quia Reus Actori nullo jure ad solutionem obligatus erat, ut superius deductum est: & sic obstat ei in omnem eventum exceptio doli, *l. 2. §. circa De except. doli* Quemadmodum ex eadem ratione in eo obligatio aliqua constitui non potest, si Reus dixisset, quod Actori adduceret hominem, qui fundum ab eo conducere: nam nec ad id faciendum tenebatur, nec promittendi ulla erat causa. Ita ut quæcumque Reus sic dixit, ad obligationem inducendam non pertineant, & præterea errorem contineant ex falsa forsitan per-
tuatione, seu opinione, quod Actori esset obligatus; quod minime verum esse superius deduximus. Atque ita concludimus Venerabilis Domini Officialis officium esse, ut Reum ab impetitione Actoris absolvat, & Actorem in expensas litis condemnnet.

De Locato & Conducto.

S V M M A R I V M.

Colonus intervertens possessionem quando expelli possit.

1. Instrumenti contenta recognoscere censetur qui se refert ad illa.
2. Relatio vim expressionis habet.
3. Colonus non possidet nisi nomine locatoris.
4. Locatio non dominium, sed possessionem probat.
5. Colono non datur interdictum Unde vi, vel, Vti possidetis, sed domino locatori.
6. Clericum vocare ad iudicem laicum iniuria est.
7. Colonus in iudicio dominum nominando licet evadere potest.
8. Dominus à colono suo nominatus in iudicio an possit suo privilegiato foro uti.
9. Arrestata ante omnia revocanda.
10. Clericus quoad res quæ Ecclesiæ dicuntur an debeat sequi forum Rei laici.
11. Res aliena vel Ecclesiæ emi potest.
12. pensionis diutina perceptio ex locato est actus possessivus.
13. Locatio quandoque probat dominium.
14. registra collegiorum Ecclesiasticorum plenè probant.
15. Colonus finito tempore conductionis si manes censetur deinde conduxisse.